

na levem bregu Labe reke niso videli nobenega saksonskega vojnika več. Podobno je mislil in govoril tudi Krut. Iz previdnosti je pa vendar ostal še nekaj dni v Labimbregu. Ko pa Saksoncev le ni bilo na izpregled, in so mu sli-ogleduhi, ki jih je bil poslal v njih zemljo, vrnivši se povedali, da jo je Magnus s svojo vojno mahnil proti jugu, zatrdno proti nemškemu kralju Henriku, je razpustil večino svoje vojske in odrinil v Ljubek. Zato so prišli vojniki domobranci tako nepričakovano hitro domov.

„Če ni kakšne zvižgače vmes?“ je pripomnil Gojnik. „Pa naj bode zastran nas! Z Godimirom grem sedaj tem varnejše in brezskrbnejše v Bardevik do knezoviča Budivoja in do vojvoda Ordulfa, pa se bomo pomenili in domenili, kdaj bode ta Saksonec in Danec, vsak od ene strani, napadla Kruta. S tvojim dovoljenjem, gospod Tugumir, odrineva Godimir in jaz koj jutri zjutraj — po opravljenju.“

„Kakor hočeta; Bog z vama!“ je rekel Tugumir.

„Ali hočeta še mene s seboj?“ se je sedaj oglasila Pluzonova Slavica in se nasmehnila.

„Zakaj ne? Drage volje. Pa kam hočeš, gospodična Slavica? K knezoviču Budivoju?“ je nekam zbegan, presenečen in osupnjen vprašal Gojnik.

In zbegani, presenečeni, osupnjeni so se ozrli v Pluzonovo hčerko tudi drugi omizniki.

Slavica se je pa — pač nalašč — nekaj časa samo smehljala in z vidnim zadovoljstvom opazovala njih gledanje in strmenje.

„Gospodična Slavica“, je slednjič prekinil molk in strmenje gospod Tugumir, „prosim te, povej nam vendar, kaj nameravaš? Oni večer si nam povedala samo to, da si se vrnila na edino pravo pot, na pot, ki nam jo je začrtal Krist Gospod. Neizrečeno smo se vsi razveselili tega dejstva, kakor dejstva, da si bila potom malokaj čudežnim rešena zlobe tolovajeve. In ginjeni smo bili vsi, to si videla, zlasti jaz, do solz, ko si nam povedala, da si zapustila in popustila vse posvetne stvari — in da si jih res popustila,

to je, oprosti, precej pokazala tvoja obleka — in da se hočeš odslej posvečevati samo tej nebotični nameri: priboriti našemu rodu edino pravo, krščansko prostost. Ginjeni

MATEJ LANGUS.

VNEBOVZETJE DEVICE MARIJE.